No. 41. 1845.

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG EN WETENSCHAPPELIJK

NIEUWS-BLAD.

Dingsdag 8 April.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 5den April.

De kamer der gedeputeerden heeft in hare beide jongste zittingen zich beziggehouden met het tweede ontwerp de douanen betreffende.

De commissie dier kamer met het onderzoek belast van het voorstel des heeren *Muret de Bord*, nopens de conversie der 5 pCt. renten, heeft haar rapport gereed, dat strekt tot de aanneming van het voorstel, met wijziging nogtans van het tijdstip van remboursement en eenige andere bepalingen.

De kamer der pairs beraadslaagt over een ontwerp nopens de wetgeving in de koloniën.

— Men verzekert, dat alle officieren der nationale garde, die petitien tegen de wapening geteekend hebben, op het raadhuis ontboden zijn, alwaar hun vertoogen over hun gedrag zullen gedaan worden. Mogten zij in hun voornemen blijven volharden, dan wil men dat zij voor den raad der prefecture zouden moeten teregt staan wegens overtreding van discipline.

— Men herinnert zich, dat voor eenige dagen door den maarschalk *Soult* eene dagorder is uitgevaardigd, waarbij aan de officiers en onderofficiers verboden werd de loges der vrijmetselaren te bezoeken. Op de levendige vertoogen van onderscheidene hoofdofficieren, die namens een zeer groot aantal hunner medebroeders spraken, is die dagorder gewijzigd, en heeft de minister van oorlog verklaard, dat zij alleen de soldaten kon betreffen, en dat het aan de officieren en onderofficieren veroorloofd is, even als vroeger, de loges te bezoeken.

— De stedelijke raad van Angers blijft eindeloos in zijne oppositie tegen den maire volharden. Den 29 der vorige maand is er wederom eene zitting gehouden, waarin eene commissie verslag over verschillende aanhangige zaken moest uitbrengen. De commissie heeft verklaard, dat de raad met den maire niet kunnende medewerken, zij ook geen verslag kon uitbrengen. De vergadering is dan ook wederom uiteen gegaan, zonder iets uit te rigten.

— De gewigtige gebeurtenissen in Zwitserland hebben onzen gezant bij het eedgenootschap, den heer *Pontois*, genoodzaakt in allerijl op zijn' post terug te keeren; hij is heden morgen vertrokken na de laatste instructiën van den heer *Guizot* bekomen te hebben.

— Eergisteren avond hield het half officieel blad, *de Messager*, het volgende berigt uit Zwitserland:

»De *Gezette nationale de Suisse* berigt het binnenrukken der vrijkorpsen te Lucern, na een zeer hardnekkig gevecht. Deze gebeurtenis zou voorgevallen zijn in den avond van den 1sten April. Brieven uit Bazel bevestigen deze tijding."

Het *Journal des Débats* voegde daarbij het volgende:

»Bij dit berigt kunnen wij eenige bijzonderheden voegen die wij heden nacht bij buitengewone gelegenheid ontvangen. Uit de min of meer verwarde berigten zou men moeten opmaken, dat de uitgewekenen en de vrijkorpsen zich in den morgen van den 1sten voor Lucern vertoond hebben, aldaar met geweerschoten ontvangen zijn, en, na twee door hen gedane pogingen om met geweld in de stad te dringen, zouden zijn teruggeslagen geworden. Men voegt hierbij dat de belegeraars eenige uren later, in 't geloof dat zij de belegerden tot eene kapitulatie gebragt hadden, ongehinderd tot in de voorstad zouden zijn getrokken, maar aldaar eensklaps begroet zijn geworden met een verschrikkelijk kartetsvuur, waardoor 800 à 1000 der hunnen zouden gesneuveld zijn. Intusschen zouden toch, na dien woedenden aanval en in weerwil van het geweldig verlies, dat wij echter overdreven achten, de vrijkorpsen meester van de stad gebleven zijn.

» Men zegt dat de radicalen der andere kantons, op het berigt dat zulk een groot getal der hunnen waren verdelgd geworden, allerwege tegen de Lucerners en hunne bondgenooten optrokken. De radicale vrijwilligers van Bazel-landschap waren den 1sten April op marsch gegaan om zich bij de expeditie te voegen. In Bazelstad heerschte groote ontsteltenis en te Bazel zelve waren verscheidene pogingen tot brandstichting gedaan.

» Van den anderen kant was ook het katholieke gedeelte van het kanton Aargau opgestaan om ter hulp van Lucern te snellen; de alarmklok luidde door het geheele kanton.

» De Vorort heeft 17 federalistische bataillons onder de wapenen geroepen; Bern heeft zeven van zijne bataillons opgeroepen, maar waarschijnlijk zal deze magt te kort schieten, om de op zulk eene bloedige wijs aangevangen worsteling te bedwingen."

— De berigten heden uit Zwitserland ontvangen, luiden geheel anders omtrent den uitslag der onderneming tegen Lucern. De beide gouvernementsbladen behelzen heden het volgend berigt:

» De tijding van den intogt der vrijkorpsen te Lucern wordt gelogenstraft; een officieel bulletin, door het gouvernement van Lucern den 1sten April uitgevaardigd, vermeldt de nederlaag der vrijkorpsen, die meer dan 600 dooden op het slagveld voor de poorten van Lucern zouden achtergelaten hebben."

Het *Journal des Débats* voegt weder hier bij:

» Gelijk men ziet, worden de tijdingen uit Lucern, gisteren door ons gegeven en die wij kwalijk konden begrijpen, uithoofde van de daarin heerschende verwarring en dat de vermeldde uitkomst streed met de waarschijnlijke vermoedens, gedeeltelijk gelogenstraft door die welke het gouvernement gisteren avond mededeelde en die wij heden nacht ontvangen hebben. De overwinning die aan de zijde der aanvallers scheen, is integendeel aan het gouvernement van Lucern en zijne bondgenooten gebleven. — De tijding daarvan is te Bern gebragt door een Lucernsch kapitein, *Schnijder* geheeten, die eenige dagen te voren met de helft zijner kompagnie tot de vrijkorpsen was overgegaan, en die op het Bernsch gebied gekomen is met het berigt dat alles verloren was.

»Het schijnt dat de door Lucern aan de kleine katholijke kantons gevraagde hulp in tijds is aangekomen en dat de gouvernementstroepen met die versterking den dubbelen aanval der vrijkorpsen hebben afgewezen.

»Wat den moorddadigen aanval betreft waarvan wij gesproken hebben, het schijnt dat de gemeenten van het kanton de vrijkorpsen, op hunnen marsch naar Lucern, gerust hebben laten trekken, maar hen daarop in massa in den rug hebben aangevallen en hen alzoo tusschen twee vuren hebben geplaatst; de aanvallers hebben hunne artillerie verloren; verscheidene hunner chefs zijn gevangen genomen en het overschot van het expeditionnaire leger was in vollen aftogt om uit het kanton te komen, vervolgd wordende door den generaal *Sonnenberg*.

»De landdag is onmiddellijk bijeengeroepen. Koeriers zijn terstond naar alle kantons vertrokken om de bevelen van het voorzittend kanton over te brengen. De landdag zal waarschijnlijk den 5den April bijeengekomen."

In een' bijzonderen brief uit Aargau van den 1sten April, des avonds ten zes ure geschreven, leest men een aantal bijzonderheden, welke wij hier hoofdzakelijk mededeelen:

»Alles is verloren; een gedeelte van de expeditie is op het Aargausch gebied teruggekeerd. Een ooggetuige met de eerste kolonne opgetrokken, verhaalt het volgende: De expeditie marcheerde af in den nacht van Zondag op Maandag. Op drie uren afstands van Zofingen werd zij door een bataillon, dat in het houtgewas verscholen was, aangevallen. De scherpschutters verdreven het weldra. Men trok in goede orde, maar onder onophoudelijke aanvallen, voort tot Ettiswijl, waar de kolonne van

Bern zich bij ons voegde. Te Russwijl verdeelde zich het leger; eene kolonne volgde den weg over de hoofdbrug van de Emme, de andere zwonk regts en ging de Emme te Werthenstein over. De linker kolonne kwam des avonds ten zes ure voor de brug van de Emme; deze brug was verschanst, ondermijnd en werd goed verdedigd, maar een honderdtaal scherpschutters doorwaadde de Emme en verdreef den vijand, waarna de kolonne de brug overtrok, voor Lucern verscheen en de omliggende hoogten bezette. Hier wachtte men berigten van de andere kolonne in. De avond was inmiddels gevallen; moedeloosheid maakte zich van de gemoederen meester; de kolonne had vier en twintig uren gemarcheerd en gevochten en was uitgeput van vermoeijenis. Terwijls de chefs al het mogelijke deden om de manschappen te bemoedigen, werd er geweer- en zelfs kanonvuur gehoord. Vermoedelijk kwam dit van de tweede kolonne, die hare makkers niet herkende en ze voor Lucerners hield. Een algemeene schrik maakte zich van de eerste kolonne meester; men vlood in verwarring. Wel werd de orde allengs hersteld, maar daar niets van de tweede kolonne vernomen was, werd de terugtogt voortgezet. Den volgenden morgen werd de kolonne herhaaldelijk door de Lucerners aangevallen, en bij het schrijven van den brief was de hoofdmagt nog in gevecht en de voorhoede te Zofingen gekomen. Wat van de tweede kolonne geworden was, wist de briefschrijver niet; vermoedelijk is haar lot nog erger geweest.

— Ook de russische gezant in Zwitserland, de heer *von Krudener*, heeft eene nota ingediend in gelijken zin als die der andere mogendheden, doch voornamelijk tegen de vrijkorpsen gerigt.

— Volgens berigten uit Tanger verkeert Marocco tegenwoordig in een staat van regeringloosheid; verscheiden provincien waren zelfs in opstand. De vrije gemeenschap met de stad Marocco was afgesneden; daar de Kabijlen in de omstreken zwierven en allen plunderden die hen niet konden weerstaan. Het grootste gedeelte der bevolking zou door de agenten van *Abd-el-Kader* opgeruid zijn en de souvereiniteit van den keizer bedreigd worden. De handel is in die omstandigheden zoo goed als onmogelijk.

— Brieven uit Madrid van den 29sten melden, dat de instructie nopens de laatste zamenzwering ijverig werd voortgezet. Er moeten vele papieren in beslag genomen zijn, waaruit zou gebleken zijn, dat personen van aanzien in de zaak betrokken waren. — Het bewind had zeer voldoende depeches uit Rome ontvangen. Niemand twijfelde meer aan de spoedige sluiting van het Concordaat, waarbij te gelijkertijd de regering der Koningin door het Pauselijk bewind zou erkend worden — De commissie van de kamer der afgevaardigden, belast met het onderzoek van het budget, was genoegzaam met hare werkzaamheden in gereedheid, en ten voordeele van den minister gestemd. Binnen eenige dagen zou het verslag worden uitgebragt, even als nog een ander betrekkelijk de schuld. Na de beslissing dezer beide punten, zouden de Cortes niet ontbonden, maar tot den 10 October geprorogeerd worden. — Van de provinciën had men gunstige berigten ontvangen. Op alle punten heerschte rust en orde. Het bleek meer en meer dat de geruchten nopens Gallicië en Katalonië overdreven zijn geweest. — Te Murcia is den 26 een kruidmagazijn gesprongen, welk ongeluk aan meer dan 30 menschen het leven zou gekost hebben.

In berigten uit Madrid van den 30sten Maart, wordt gesproken van een ontworpen huwelijk van den infant Don *Francisca da Paula*, met eene Napelsche princes. — In brieven uit Lissabon gewaagt men van nieuwe onderhandelingen met dom *Miguel*, om van hem de erkenning van dona *Maria* te verwerven. De hoven van Rome en Weenen zouden die zaak ondersteunen. — De koninklijk Spaansche familie zou dit jaar niet naar Aranjuez gaan. — Het gouvernement had een kontrakt met de bank van St. Ferdinand gesloten, om [illegible] 180 millioenen realen voor te schieten voor de maanden April, Mei en Junij.

— Ter beurze van heden (5 *April*) waren genoteerd: 5 pCt. 117,70; 3 pCt. 85,75; Nap. renten 102; Spanje 3 pCt. 41$^3/_4$.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 4den April.

In den morgen van den 28sten Maart is een verbazend groot stuk van de rots Ehrenbreitstein losgescheurd en op het fort Helfenstein neergestort. Dit fort is daardoor aanmerkelijk beschadigd en de toegang tot hetzelve versperd. De op het fort liggende troepen waren gelukkig allen juist afwezig. Men vreesde, dat nog andere rotsklompen zouden neervallen.

— Z. M. de koning van Pruissen heeft eene groote promotie bij het leger gedaan. Daaronder merkt men de benoeming op van zeven luitenants-generaal, elf generaals-majoor, dertig kolonels, enz.

— Volgens een schrijven uit Berlijn, van den 22, heeft de Russische regering onlangs eene aanzienlijke versterking van Kalisch bevolen en te gelijk last gegeven tot eene nieuwe heffing van 100,000 recruten. Uit hoofde de verstrerking van Kalisch, wegens de ligging dezer stad aan de Pruissische grenzen, voor Pruisen van groot belang is, zou de Pruissische regering haren vertegenwoordiger te St. Petersburg opgedragen hebben, om naar de oorzaak van dit besluit bij de Russische regering onderzoek te doen.

— De bijeenkomst van afgevaardigden der duitsch-katholijke gemeenten is den 24sten Maart te Leipzig geopend. Zeventien dier gemeenten waren vertegenwoordigd, anderen hadden brieven gezonden. De bekende artikelen zijn voor den tijd van vijf jaren vastgesteld; over andere punten zou nader worden beraadslaagd. De heeren *Ronge* en *Czerski* werden nog verwacht.

ENGELAND.

LONDEN, den 2den April.

Op den laatste der vorige maand is de kamer der Gemeenten, na de Paaschvakantie voor de eerste maal weder zamengekomen. Zij heeft zich bijna oogenblikkelijk in een algemeen committé gevormd, om de opgaaf van het budget der marine te hooren, hetwelk door den Heer *Corrij* is ingebragt. Bij hetzelve wordt eene vermeerdering van 4000 man voor de zeedienst gevraagd, welke alzoo het geheel der, voor het jaar eindigende den 31sten Maart 1846, in dienst te hebben zeelieden tot 40,000 zou brengen. Deze vermeerdering, zeide hij, werd gevorderd door de eskaders, welke wij op de kusten van China, van Afrika en in de stille Zuidzee zouden moeten onderhouden, welke drie smaldeelen alleen reeds eene bemanning van 5000 koppen vorderden, en met de daad was het verlangde getal naar evenredigheid minder dan in het jaar 1841—1842, toen wij in die wateren zulk eene zeemagt niet onderhielden. Na de voordragt, namen, met bewilliging van Sir *Robert Peel*, achter elkander twee leden het woord, om nu nog motiën te doen, welke zij eigenlijk voor de vorming van het committé hadden moeten inbrengen. De eerste was de Heer *Wakleij*, die een voorstel deed, niet tot het tegenwoordig onderwerp van beraadslaging betrekkelijk, maar tot de misbruiken op het postkantoor in het openen der brieven; na eenige discussie werd echter het voorstel ingetrokken. — De andere voorsteller was Sir *Charles Napier*. Hij berispte voornamelijk de tegenwoordige bouwing onzer stoomschepen van oorlog en zeide onder andere, dat van onze 24 stoomsloepen er niet een eenige was, welker machinerie niet door een enkel weltreffend schot vernield kon worden. — Sir *G. Cockburn*, die hem beantwoordde, erkende dat dit de oude wijze van bouwing was, doch verklaarde, dat de admiraliteit, met de vorderingen der wetenschap vooruit wenschende te gaan, thans proeven deed nemen om de machinerie onder water te plaatsen, ten einde haar even veilig te stellen als reeds de kruidkamer op de schepen was. Overigens had onze door stoom bewogen scheepsmagt eene groote meerderheid op die onzer naburen; zij bezaten in alles slechts 20,000 paardenkrachten, wij 30,000. — Kapitein *Berkeleij* sprak over het geschrift van den Prins *de Joinville*, merkte aan dat hij onze meest kwestbare punten had aangewezen, en beweerde, dat onze admiraliteit nu dubbel laakbaar zou handelen, wanneer zij tegen eenen aanval daarop geene voorzorgen nam. — Kapitein *Ross* begeerde de instelling van een committé van onderzoek. — De Heer *Hume* maakte aanmerkingen, die echter alleen het punt van bezuiniging betroffen. Nadat de discussie nog eenigen tijd had voortgeduurd, is de verlangde subsidie voor de vermeerdering van 4000 man verleend geworden.

— Zaturdag zijn de Koningin, Prins *Albert* en de Koninklijke Prinses te Osborne (op het eiland Wight) gearriveerd. Het verblijf van H. M. en HH. KK. HH. op Osbornehouse zal niet langer duren dan tot Dingsdag. Men verzekert dat de Koningin voornemens is die residentie in een prachtig paleis te herscheppen.

— Een brief van een Liverpoolsch kapitein, die naar Ichaboe gezonden was tot het innemen eener lading guano, en die dezelve daar niet vindende, de kusten was langs gezeild, doch nergens guano had gevonden, geeft de zekerheid, dat men van die zijde er geen meer heeft te wachten, en men zich zal moeten bepalen tot dien van Peru en Bolivia. De voorraad van daar zou echter groot zijn. Daarenboven kon men ook nog guano verwachten van het eiland Latham, liggende in de bezittingen van den Iman van Muscat en van eenige kleinere eilanden in de Roode Zee. De aanvoer, die men van daar kon verwachten, wordt geschat op 200,000 ton.

— Den 13den Januarij heeft op de kust van Afrika een gevecht plaats gehad tusschen eene sloep van het stoomschip Growler en een slavenhandelaar. De Engelsche sloep is door het vuur van den slavenhaler zwaar geteisterd. Twee man der ekwipaadje zijn

gesneuveld en drie, waaronder de bevelhebber Luitenant *Lodwick*, zijn gekwetst. De ongelijkheid van het getal heeft dezelve tot den aftogt gedwongen. De slavenhaler had ongeveer 70 man ekwipaadje aan boord, allen Engelschen, Franschen en Amerikanen. Een Engelschman voert over denzelven het bevel. Er is reeds meermalen doch vruchteloos jacht op gemaakt.

— Dat menschen en viervoetige dieren door stoomtreinen gedood of beschadigd zijn geworden, is, helaas! maar al te dikwerf gebeurd, maar dat een vogel, in volle vlugt, door een aanrennenden stoomsleper getroffen is geworden, daarvan had men nog geen voorbeeld. Dit heeft nu, ll. Zondag, op den weg naar Loughborough plaats gehad. Een vooruit rijdende locomotief trof een' havik, die met een snip in den bek, en daardoor misschien eenigzins in zijne vaart vertraagd, den spoorweg dwars overvloog. De kop werd het dier glad af van den romp geslagen.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 7den April.

De beroemde luchtreiziger, de heer *Kirsch*, die reeds meer dan zeventig luchtreizen heeft gedaan, is alhier van Antwerpen aangekomen en zal binnen weinige dagen met zijnen ballon opgaan, waarvan plaats en tijd nader zullen aangekondigd worden.

— Bij koninklijk besluit van den 22sten Maart 1845, n°. 58, is aan den gepensioneerden 2den luitenant der Oost-Indische cavalerie, *C. A. J. de Sybourg*, wonende te Villars in Zwitserland, toegestaan geworden het dragen der activiteits-uniform van zijn vroeger wapen.

Tevens wordt op 's Konings bevel hier eervolle melding gemaakt van den vrijwilligen afstand door dien officier van het hem toegelegde pensioen, ten behoeve van 's Rijks schatkist; zijnde die afstand, volgens zijne verklaring, daarop gegrond, dat hij zich tevreden houdt met de eer van Nederland gedurende twaalf jaren te hebben gediend en met de hem gegeven vergunning, om de medaille van den Javaschen oorlog en de activiteits-uniform van zijn voormalig wapen te blijven dragen.

— Men verneemt, dat het provinciaal geregtshof van Zuidholland, den 1 dezer, in eene algemeene vergadering, eene lijst van aanbeveling van zes candidaten heeft opgemaakt, om aan de Staten der provincie te worden toegezonden, ten einde, bij de verkiezing van drie candidaten voor de betrekking van raadsheer in dat hof, daarop des verkiezende acht te slaan. Men verzekert, dat door het hof op die lijst geplaatst zijn, de heeren: 1°. Mr. *S. Schmolck*, procureur bij den Hoogen Raad; 2°. Mr. *J. Crans*, advocaat bij de arrondissements-regtbank, te Dordrecht; 3°. Mr. *J. L. G. Gregory*, referendaris bij het departement van justitie; 4°. *J. G. A. Clant*, procureur bij den Hoogen Raad; 5°. Mr. *L. Asser*, regter in de arrondissements-regtbank, te 's Gravenhage, en 6°. Mr. *J. H. van der Sanden*, regter in de arrondissements-regtbank, te Leiden. Men verneemt verder, dat de Staten van Zuidholland weldra zullen vergaderen, tot het opmaken van de lijsten van candidaten, ter vervulling van de *drie* opengevallene betrekkingen van raadsheer in het provinciaal geregtshof.

— Voor een der cantongeregten van het arrondissement Amsterdam, stond eenigen tijd geleden een molenaar teregt, wegens eene door hem gepleegde politie-overtreding, door het zitten op zijne kar. Terwijl de beklaagde het feit erkende, verklaarde een opgeroepen getuige onder eede, dat de beklaagde stellig niet op de kar gezeten had; die getuige trachtte alzoo klaarblijkelijk door zijne valsche verklaring den beklaagde eene geringe politiestraf, eene luttele geldboete te doen ontgaan. Te dier zake vervolgd, werd gezegde getuige onlangs door het provinciaal geregtshof van Noordholland wegens meineed tot een vijfjarig confinement en 1/4 uur tepronkstelling veroordeeld. Uiterst treurig is het voorwaar te achten, dat noch de heiligheid van den eed, noch de strenge, hoewel allezins billijke straf op den meineed bedreigd, zoo dikwijls menigeen niet terughouden eene onwaarachtige verklaring af te leggen. Wenschelijk ware het, dat dit voorbeeld menigeen zoo wel tot leering als afschrik strekken moge.

— Ondanks de vele voorbeelden en aanhoudende waarschuwing der dagbladen, tegen het alleen laten van jonge kinderen, heeft men uit Vlissingen thans weder het treurig berigt mede te deelen, dat een kind van 5 jaren, door zijne moeder met nog twee andere kinderen in het vertrek alleen gelaten, door het spelen met eene brandende kaars, doodelijk gebrand is geworden, zoodat de moeder bij hare terugkomst slechts het deerlijk verminkte lijkje van haar kind wedervond.

— Volgen berigt uit Vlissingen, zullen dezer dagen niet minder dan ongeveer 170 personen, meestal bouw-, handwerks-, arbeids-lieden en bewoners van 4de district der provincie Zeeland zich uit dat district naar Rotterdam en andere havens begeven, ten einde zich naar Noord-Amerika in te schepen, met het doel, zich aldaar in de republiek der Vereenigde Staten te vestigen en er hun voordeel te betrachten. Onder hen bevinden zich ettelijke welgestelde lieden.

— In den morgen van Dingsdag den 1sten April, had er bij Muntendam een ongeval plaats, hoogstwaarschijnlijk door onvoorzigtigheid veroorzaakt, dat treurige gevolgen heeft gehad. De zoogenoemde Engelmans-klapbrug was een eind wegs opgetrokken, om eenige praauwen en de trekschuit door te laten. Eenige menschen, die, naar het schijnt, niet konden wachten, tot dat de klap weder nedergelaten was, drongen ongeduldig tegen dezelve op, zoodat de mannen, die haar opgetrokken hadden, haar niet meer konden houden en haar dus loslieten. Door den geweldigen slag, waarmede de klap naar beneden kwam, sprong zij weder een eind op; hierdoor raakten de kettingen uit de haken van de wip, en de zware einden van deze, door de klap niet meer tegenhouden, zonken met eene geweldige vaart naar beneden. De zich op de brug bevindende personen konden niet schielijk genoeg vlugten. Naar men zegt, werden er wel twintig menschen door het zware hout meer of min gewond; onder anderen twee scheeps-kapiteins (twee broeders *W. de Boer* en *J. de Boer*) zóó, dat men hen voor dood van de plaats droeg, en in zeer erge mate de matrozen *A. W. de Groot* en *H. W. de Groot*, insgelijks broeders. Men heeft nog geen berigt van hunnen dood ontvangen, doch vreest nog steeds voor het verlies van hun leven. De anderen zijn er meestal met ligtere of zwaardere wonden afgekomen. Echter zijn hierdoor zonder twijfel eenige huisgezinnen in droefheid gedompeld, daar vele der gewonden zeelieden waren, die na den langdurigen winter naar hunne bestemming terugkeerden. — Mogt toch bij zulke zaken meerdere voorzigtigheid in acht genomen worden!

— In de *Leidsche Courant* leest men:

» Het deed den vrienden onzer hoogeschool geen gering genoegen, in de *Hallische Allgemeine Literaturzeitung* van Januarij ll. een brief geplaatst te zien van professor *Preller* (van Jena) aan professor *Meier* (te Halle), betreffende onzen jeugdigen, maar reeds beroemden *Cobet*: en de redactie der *Konst- en letterbode* heeft wel gedaan gedaan, met de plaatsing eener vertaling van dien brief, in haar blad van den 28 Maart ll. De brief behelst niets nieuws voor hen, die den heer *Cobet* sinds lang kennen; maar het is treffend, dat de trotschheid en minachting, waarmede Duitschland ons in zoo vele opzigten behandelt, ontwapend zijn door de uitstekende talenten van een' kweekeling der leidsche hoogeschool, aan wiens hulp reeds zoo vele geleerden in Europa dank verschuldigd zijn, en die iederen geleerden reiziger, welke hem in Italië aantreft, met bewondering voor zijne zeldzame bekwaamheden, en niet minder met ingenomenheid voor zijne persoonlijk hoedanigheden vervult. Zóó handhaaft de heer *Cobet*, op eene schitterende wijs, Hollands naam en eer buiten 's lands."

— In den *'s Gravenhaagschen Nieuwsbode* leest men:

» Onder de zeldzame verschijnselen die zich in dit jaar, ten gevolge van den gestrengen en aanhoudenden winter, hebben voorgedaan, verdient nog vermeld te worden, dat, zoo als wel eens in den nazomer, doch dan nog zeldzaam gebeurt, de spreeuwen zich alhier in een ontelbaar getal verzameld hebben, zoo zeer zelfs, dat in den nacht van 21 op 22 Maart jl., in het Scheveningsche houtgewas, zoo veel spreeuwen waren gaan roesten, dat de boomen ter dikte van een arm met dezelve beladen en geheel kromgebogen waren, gelijk dit met zware sneeuw meermalen plaats vindt. Men heeft er vijfmalen op geschoten, maar moest den dag afwachten om te zien, wat die schoten voor uitwerking hadden gehad. Toen bevond men, dat er 190 doodgeschoten op den grond lagen, behalve eene menigte gekwetsten, die nog op de takken der boomen huppelden. Men kan zich slechts herinneren, dat dergelijke talrijke verschijning in den jare 1810 heeft plaats gevonden."

— Volgens de heden ingekomen officiele berigten bleven de bedijkingen langs het Zuiderboord van de Lek en Rhijn in een zorgelijken toestand. Met inspanning van alle krachten waren die bedijkingen tot nog toe behouden gebleven; op vele plaatsen vertoonden zich intusschen door den hoogen waterstand doorkwellingen, die, bij den verderen val des waters, ligtelijk van dijksverzakkingen kunnen worden achtervolgd, zoo als dan ook werkelijk reeds eene nieuwe verzakking was ontstaan in den dijk onder Achthoven. Aan het fort te Honswijk, zijnde de kapitale waterkeering ter vervanging van den afgegraven Lekdijk, was eene kwel ontwaard, waardoor belangrijke scheuren in den wal waren ontstaan en die vrij wat ongerustheid inboezemde. Men hoopte echter ook dat punt te zullen kunnen behouden. Overigens had men geene nieuwe ramp te betreuren, en bleef het water vallende.

— Uit Utrecht schrijft men van den 6den dezer:

» Alhoewel de berigten van den lekdijk van eergisteren allerongunstigst waren, zijn de watertijdingen van gisteren en heden daarentegen des te gelukkiger.

» Vrijdag had de dijk bij Jaarsveld veel geleden, daar het sluisje aldaar bijna bezweek en hierdoor eene overstrooming zou veroorzaakt zijn. Door vele honderden zakken met aarde in de opening te werpen, heeft men het dreigend gevaar gelukkig afgewend.

» Ook de dijk bij het fort te Honswijk heeft zeer hachelijk gestaan, en op het punt van te bezwijken, als wanneer niet alleen de provincie Utrecht, maar ook N.-Holland met eene overstrooming zou bezocht zijn geworden. Duizenden handen zijn werkzaam geweest om den dijk te behouden; men heeft 2 ringdijken om het bedreigde punt, alwaar het gevaar het grootste was, opgeworpen, en eerst Zaturdag namiddag is men daarmede gereed gekomen en is ook aldaar het bedreigde gevaar zoo men vertrouwt afgewend.

» De steenstraat op den dijk in de molensteeg te Vreeswijk leverde ook gevaar op, daar de keijen in dezelve omhoog werkten. Men heeft denzelve derhalve met steenstukken en puin belast. De kleine sluis is van achter, zoowel aan de deuren als aan het bovenste muurwerk, gestut met aangebragte balken.

» Meer naar boven hadden er in den dijk boven Elden afzakkingen plaats gehad, welke evenwel goed zijn voorzien. Men ziet dus, dat op vele plaatsen groot gevaar heeft bestaan; maar wij kunnen daarvan dan ook thans des te meer den ijver roemen, zoowel der collegiën van den lekdijk, als der werklieden, die en door hunne tijdige en goede bevelen, en door den vlijt, waarmede dezelve werden ten uitvoer gebragt, ons vaderland voor groote onheilen hebben bewaard."

— Uit Groningen meldt men van den 3den dezer:

» Sedert de laatste berigten nopens den waterstand in Westerwolde, is de toestand van dat district aanvankelijk nog veel verergerd. Op den 1sten April jl., des morgens, teekende het water aan de peilschaal bij de Wedderbrug 1.99, en alzoo boven den hoogsten stand in 1844. De dijk onder het gehucht Hoorn (gemeente Wedde) is dan ook, ter lengte van 25 en ter diepte van 3 ellen, doorgebroken; zijnde de daar ter plaatse liggende pomp weggespoeld. Eenige huisgezinnen van dat gehucht hebben hunne woningen moeten verlaten.

» De Sellingerdijk is met veel moeite en inspanning van alle krachten behouden gebleven. Het is niet onwaarschijnlijk, dat hieraan verligting is toegebragt door het bezwijken van de bovenkade bij Bourtange, waarvan de dwarsdijk, ter lengte van 5 ellen en diepte van 1 el, is doorgebroken. Ook de Aadijken zijn, tot dusverre, behouden gebleven, ofschoon zij veel hebben geleden en op sommige plaatsen reeds begin van doorbraak en veel overstorting plaats had. Hierdoor en door verhindering in de afwatering zijn dan ook vele vruchtbare kleigronden overstroomd. Op de landen van Hamdijk (burgerl. gemeente Nieuwe Schans) is het wintergraan geheel verloren, en men vreest, dat het land voor den bouw van zomervruchten niet vroeg genoeg van het overtollige water zal ontlast zijn, waardoor de schade onberekenbaar zoude wezen.

» Voor het verder behoud van de dijken mag men thans, bij het bedaarde weder en bij den voor de afstrooming zeer gunstigen wind, gegronde hoop voeden. Reeds is het water, volgens op den 2den April, des middags, gedane waarnemingen aan de peilschaal bij de Wedderbrug, sedert den hoogsten stand 8 duimen gevallen; terwijl de sluizen aan de Statenzijl met kracht werken en zelfs in de laatste dagen over den vloed hebben gestroomd.

» Ook in een ander oord van de provincie heeft men in het grootste gevaar verkeerd. De dijk van het Hoornsche diep is op het punt geweest van te bezwijken, waardoor het Westerkwartier en zelfs een gedeelte van Vriesland overstroomd zou zijn geworden. Door de gunstige verandering van het weer en de door de schepperen van het Aduarder zijlvest met onvermoeiden ijver aangewende pogingen en de genomene maatregelen is dit onheil gelukkig afgewend, en schijnt thans alle gevaar geweken te zijn."

— In berigten uit Keulen van den 4den wordt vermeld dat men drie dagen zonder tijdingen uit het hoogere Duitschland is geweest. Alle dagbladen waren gevuld met de ongelukken door de inundatie veroorzaakt. In de omstreken van Carlsruhe had de overstrooming eene hoogte van zeven voeten bereikt; de spoorweg van Bruchsal en Witstock was geinundeerd; in het dorp Stein waren 15 personen omgekomen en veel vee verdronken; het lage gedeelte van Heidelberg was geheel geinundeerd; te Wurzburg waren verscheidene lieden verdronken; tusschen Kitzingen en Schweinfurth was de gemeenschap gestremd; te Frankfort stond het water tot aan den Römerberg.

Te Meintz is het water den 30sten Maart hooger gestegen dan in het jaar 1824; de dorpen in die omstreken, even als in die van Worms hadden veel geleden.

Ook de Moezel en de Donau zijn buiten hare oevers getreden.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.